

Lutkovna kritika

Pravljično-realistično o (ne)razumevanju narave

Večinoma posrečena, sugestivna, spektakularna uprizoritev Knjige o džungli v režiji Ivane Djilas v Lutkovnem gledališču Ljubljana

UROŠ SMASEK

Zahteven izziv je nedvomno bila v Lutkovnem gledališču Ljubljana (LGL) uprizoritev veleslavne, tudi po dodatni filmski zaslugi legendarnega "risankarja" **Walta Disneya** nadvse priljubljene Knjige o džungli avtorja **Rudyarda Kiplinga**, ki so jo premierno uprizorili 24. novembra na Velikem odru LGL. Sodeč po tem izzivu pa se je zdelo logično, da je uprizoritev zrežirala ena skoraj praviloma duhovitih in raznolikih domačih gledaliških ustvarjalok, doslej tudi že lutkovno preizkušena **Ivana Djilas**, skupaj z nekaj svojimi tudi že preizkušenimi sodelavci: avtorico odrske priredbe Kiplingove knjige **Tatjano Doma** (po prevodu Janeza Gradišnika), avtorico likovne podobe lutk **Jelene Proković**, scenografom **Brankom Hojnikom** ter ne nazadnje skladateljem Boštjanom Gombačem in avtorjem besedil songov **Brankom Završanom**. Raznovrstnost lutkovnih tehnik, ki jo je uprizoritev Knjige o džungli najbrž kar

"narekovala", tako da jo je bilo kar pričakovati (tudi na račun prekaljenega tehnologa **Mitje Ritmaniča**), je občutiti že ob prvem pogledu na odstrto, še zamračeno prizorišče, samo s svetlečo luno v ozadju (projekcijo na odrskem horizontu), v katere soju se pojavijo umetelne drobne senčne lutke nekaterih glavnih likov. Razsvetlitev prizorišča pa razkrije še spektakularno razsežnost, namreč pogled na džunglo, do koder seže oko, kar pomeni v ospredju drevesa in podrast, v ozadju pa realistično prepričljiv horizont džungelskih prostranstev.

Lutkovno raznovrstnost nadalje dokazujejo lutka ptiča na paličnih vodilih od spodaj, marionete precej različnih velikosti, recimo, manjših za žabe, večjih za zveri, nato lutke, ki so napol kostumske "za obleči", kot so medved ali veliki ptici, ter ne nazadnje tako rekoč ročne lutke z vodenjem od zadaj, kot so pravzaprav čisto ročna kača, številne opice in seveda nepogrešljivi osrednji lik, deček Mavgli. Spektakularno razsežnost (ta sicer ni tako mogočna kot na primer že pred mnogimi leti na Velikem odru LGL v edinstveni "džungelski" predstavi Zgodba južnega gozda ali kdo je ubil sonce avtorja **Iva Svetine** v režiji **Janeza Pipana**) pa posrečeno nadgrajujejo, denimo, premični scenski elementi drevesnih krošenj, ki se ob "dvigu" dogajanja vanje

spustijo v višino odra.

Poudarek pravljično-realistično delujoče uprizoritve je pripovedno seveda na raznovrstnih odnosih med živalmi in Mavgljem, ki je hkrati pripadnik človeškega sveta in pravzaprav še bolj živalskega. S tem povezano problemsko pa je poudarek na človekovem (ne)razumevanju narave oziroma njegovem uničevanju nje, kar med dogajanjem nazorno izpostavi tudi odrski horizont skoraj že čisto do tal opustošene džungle na obrobju človekovega sveta.

Uprizoritev bi v celoti učinkovala še bolj posrečeno brez nekaterih nekoliko preobsežnih tekstovnih delov, recimo, ko Mavgli že kar predolgo dokazuje znanje "tujih" živalskih jezikov, ali brez občutno zavirajočega prizora, ko uničevalci džungle skušajo dokazati Mavglju džungelsko-živalsko izkušnjo, ki je nasprotna njegovi, z uprizoritvijo nekakšne lastne lutkovne predstave v predstavi. Nasproti temu pa so zelo posrečeni, duhoviti nastopi številne animatorsko-igralske zasedbe, recimo, **Maje Kunšič** (Mavgli), **Urške Hlebec** (kača), **Braneta Vižintina** (medved) ter ne nazadnje "tandema" **Alenke Pirjevec** in **Irene Zubalič Žan** (komično nerodni veliki ptici). Pohvaliti pa je treba vsaj še uglasbitev songov, ki zdaleč ne težijo k pretirani spevnosti, a vendar ostajajo v spominu.

Stran / Page: 12

Doseg / Reach: 131000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 319 cm2

2 / 2

Mavgli v Knjigi o džungli po lutkovno (Žiga Koritnik za LGL)